

Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika, na osnovi člana V stav 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini i člana 39. stav 1. Poslovnika o radu Komisije za očuvanje nacionalnih spomenika, na sjednici održanoj 11. marta 2011. godine, donijela je

ODLUKU

I

Historijska građevina – kuća Mulalić u ulici kralja Aleksandra broj 5 u Doboju proglašava se nacionalnim spomenikom Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: nacionalni spomenik).

Nacionalni spomenik se nalazi na prostoru označenom kao k.č. 5567, 5568, 5569, 5570 i 5571 (novi premjer), što odgovara k.č. 15/24, 15/53, dio 15/9 i dio 15/10 (stari premjer), posjedovni list br. 2123 i 3906, z.k. uložak br. 3567, 134 i 3518, k.o. Doboju, općina Doboju, Republika Srpska, Bosna i Hercegovina.

Na nacionalni spomenik se primjenjuju mjere zaštite utvrđene Zakonom o provođenju odluka Komisije za zaštitu nacionalnih spomenika uspostavljene u skladu sa Aneksom 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik Republike Srpske", br. 9/02, 70/06 i 64/08).

II

Vlada Republike Srpske dužna je osigurati pravne, naučne, tehničke, administrativne i finansijske mjere za zaštitu, konzervaciju i prezentaciju nacionalnog spomenika.

Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika (u daljnjem tekstu: Komisija) utvrdit će uvjete i osigurati sredstva za izradu i postavljanje informacione ploče sa osnovnim podacima o spomeniku i odluci o proglašenju dobra nacionalnim spomenikom.

III

U cilju trajne zaštite nacionalnog spomenika, na prostoru definiranom u tački I stav 2. ove odluke utvrđuju se sljedeće mjere zaštite:

- dopušteni su istraživački i konzervatorsko-restauratorski radovi, radovi na tekućem održavanju i prezentaciji spomenika, kao i radovi koji su neophodni za održivo funkcioniranje objekta, uključujući enterijerske radove, uz odobrenje ministarstva nadležnog za prostorno uređenje Republike Srpske (u daljnjem tekstu: nadležno ministarstvo) i stručni nadzor nadležne službe zaštite naslijeđa na nivou Republike Srpske (u daljnjem tekstu: nadležna služba zaštite);

- prilikom radova na konstruktivnoj sanaciji, konzervaciji i restauraciji koristiti iste ili istovrsne materijale u najvećoj mogućoj mjeri;
- dopuštena je adaptacija prostora u cilju njegovog prilagođavanja savremenim potrebama (instalacije grijanja i drugi radovi vezani za enterijer) pod uvjetom da se sačuvaju stilske karakteristike objekta, uz odobrenje nadležnog ministarstva i stručni nadzor nadležne službe zaštite.

U cilju zaštite i osiguranja uvjeta za konzervaciju i restauraciju objekata, potrebno je utvrditi **hitne mjere zaštite**:

- ispitivanje i statička analiza konstruktivnih dijelova objekata;
- zaštita objekata od negativnih vanjskih utjecaja.

IV

Stavljaju se van snage svi provedbeni i razvojni prostorno-planski akti u dijelu u kojem su u suprotnosti sa odredbama ove odluke.

V

Svako, a posebno nadležni organi Republike Srpske, gradske i općinske službe suzdržat će se od poduzimanja bilo kakvih radnji koje mogu oštetiti nacionalni spomenik ili dovesti u pitanje njegovu zaštitu.

VI

Ova odluka dostavit će se Vladi Republike Srpske, nadležnom ministarstvu, nadležnoj službi zaštite i općinskom organu uprave nadležnom za poslove urbanizma i katastra, radi provedbe mjera utvrđenih u tač. II - V ove odluke, te nadležnom općinskom sudu radi upisa u zemljišne knjige.

VII

Sastavni dio ove odluke je obrazloženje sa pratećom dokumentacijom, koje je dostupno na uvid zainteresiranim licima u prostorijama i na web stranici Komisije (<http://www.kons.gov.ba>).

VIII

Prema članu V stav 4. Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, odluke Komisije su konačne.

IX

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u «Službenom glasniku BiH».

Ovu odluku Komisija je donijela u sljedećem sastavu: Zeynep Ahunbay, Martin Cherry, Amra Hadžimuhamedović, Dubravko Lovrenović i Ljiljana Ševo.

Predsjedavajuća Komisije

Amra Hadžimuhamedović

Broj: 7.3-2.3-77/2011-13
11. marta 2011. godine
Sarajevo

O b r a z l o ž e n j e

I – UVOD

Na osnovi člana 2. stav 1. Zakona o provedbi odluka Komisije za očuvanje nacionalnih spomenika, uspostavljene prema Aneksu 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, "nacionalni spomenik" je dobro koje je Komisija za očuvanje nacionalnih spomenika proglasila nacionalnim spomenikom, u skladu sa čl. V i VI Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, kao i dobra upisana na Privremenu listu nacionalnih spomenika Bosne i Hercegovine («Službeni glasnik BiH», broj 33/02), sve dok Komisija ne donese konačnu odluku o njihovom statusu, a za što ne postoji vremensko ograničenje i bez obzira da li je za dotično dobro podnesen zahtjev.

Sabaheta Mulalić iz Doboja podnijela je, dana 18.11.2008. godine, peticiju/prijedlog Komisiji za očuvanje nacionalnih spomenika za proglašenje „Stare gradske kuće, kraj 19. vijeka u Doboju, ulica Kralja Aleksandra br. 5“, općina Doboj, nacionalnim spomenikom BiH.

Na osnovi prijedloga, Komisija je pokrenula postupak za donošenje odluke o proglašenju predmetnog dobra nacionalnim spomenikom, u skladu sa članom V Aneksa 8. Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini i odredbama Poslovnika o radu Komisije.

Izjava o značaju dobra

Kuća Mulalić u ulici kralja Aleksandra broj 5 predstavlja jedan od rijetkih primjera tradicionalne gradske kuće iz XIX stoljeća u Doboju. Posebnost kuće Mulalić je što je izvedena kao spratna kuća s prepustom, čiji su i prizemlje i sprat građeni u čerpiču i drvetu. Objekat ima kontinuitet stambene funkcije od druge polovine XIX vijeka. Kuća je veoma dobro očuvan primjer vernakularnog tipa kuće sačuvanih u gradovima.

II - PRETHODNI POSTUPAK

U postupku koji prethodi donošenju konačne odluke o proglašenju, izvršen je uvid u:

- dokumentaciju o lokaciji imovine i sadašnjem vlasniku i korisniku dobra (kopiju katastarskog plana i zemljišnoknjižni izvadak),
- podatke o sadašnjem stanju i namjeni dobra, uključujući i opis i fotografije, podatke o oštećenjima u toku rata, podatke o intervencijama na restauraciji ili drugoj vrsti radova na dobru, itd.,
- historijsku, arhitektonsku ili drugu dokumentarnu građu o dobru,
- Dopisom broj 07.3-35.2-23/2009-231 od dana 07.12.2009. godine zatražen je pismeni stav predstavnika općine Doboj, Zavoda za zaštitu kulturnog i prirodnog naslijeđa Republike Srpske i predstavnika vlasnika objekta Sabahete Mulalić o inicijativi da se kuća Mulalić u ulici kralja Aleksandra broj 5 u Doboju proglasi nacionalnim spomenikom,
- Nije dobijen stav općine Doboj i Republičkog zavoda za zaštitu kulturno-historijskog i prirodnog naslijeđa Republike Srpske.

Na osnovi uvida u prikupljenu dokumentaciju i stanje dobra, utvrđeno je sljedeće:

1. Podaci o dobru

Lokacija

Kuća Mulalić se nalazi u centralnom dijelu grada Doboja u ulici kralja Aleksandra broj 5¹. Na udaljenosti od 40m južno u istoj ulici se nalazi Crkva Presvetog srca Isusova, a na istoj udaljenosti sjeverno se nalazi Džamija Donje mahale Trnjak.

Nacionalni spomenik se nalazi na prostoru označenom kao k.č. 5567, 5568, 5569, 5570 i 5571 (novi premjer), 15/24, 15/53, dio 15/9 i dio 15/10 (stari premjer), posjedovni list br. 2123 i 3906, z.k. uložak br. 3567, 134 i 3518, k.o. Doboje, općina Doboje, Republika Srpska, Bosna i Hercegovina.

Historijski podaci

Rezultati arheološkog istraživanja Doboja i okoline su doveli do zaključka da cjelokupno područje posjeduje vrlo rijedak kontinuitet ljudskog postojanja koji seže od prahistorijskog perioda, kada su na području postojala naselja koncentrisana oko saobraćajnica koje su spajale Srednju Evropu i Panoniju sa Mediteranom. Rimljani su već tokom I vijeka n.e. izgradili Castrum, od čijih je kamenih blokova u **XIII vijeku** izgrađena dobojska tvrđava. Ispred tvrđave su formirani manji trg i tri ulice oko kojih su sagrađene prve kuće, tako da bi se taj period mogao označiti kao doba kada je formirana varoš. Pretpostavke govore da se u varoši nalazilo **70 kuća**, gdje su stanovali trgovci, zanatlije i stražari tvrđave. To naselje se pod imenom Doboje prvi put pominje **28. juna 1415. godine**, u vezi s vojskom ugarskog kralja Žigmunda². Iz gravire austrijskog uhode, kapetana Božića iz **1785. godine** jasno se može zaključiti da urbana situacija iz XIII vijeka nije bitnije mijenjana tokom osmanskog perioda, osim što je uz trg sagrađen još jedan puteljak prema novoformiranom muslimanskom groblju³.

Godine 1851, **pred kraj osmanskog perioda**, dobojska tvrđava je napuštena od strane turske vojne posade i ona je pretvorena u kamenolom. Po popisu iz **1879. godine**, na samom **početku austrougarskog perioda**, može se reći da je tokom čitavog osmanskog perioda broj kuća u Doboju jedva udvostručen, tako da je u varoši postojalo **oko 140 kuća**.

Austrougarska vlast donosi novi urbanistički koncept. Umjesto proširenja uskog dijela varoši formiranog još tokom srednjeg vijeka, nova vlast se širi prema obližnjoj ravnici u dolini rijeke Bosne. Doboje je prvo proširen prema sjeveroistoku, preko Popovog Brda. Gradnja kuća je nastavljena do male željezničke stanice, gdje je formiran trg, a potom je nastavljena do glavne željezničke stanice Doboje, gdje je također formiran trg. Od ovog trga probijena je ulica koja je išla prema novosagrađenom mostu na rijeci Bosni gdje su bile smještene konjičke kasarne. Drugi pravac širenja je tekao na jugoistok prema željezničkoj stanici Usora, gdje su formirane radionice za potrebe stanice gdje je niklo preko 30 kuća. Kasnije je, 1892. godine, od tog naselja probijena poprečna ulica nazvana Radnička, koja je vodila do

¹ Naziv ulice do zadnjeg rata u BiH (period 1992 – 95) je bio ulica I. Kapetanovića broj 5 - „Službeni glasnik“ opštine Doboje, broj 6. *Akti Skupštine opštine, Odluka o proglašenju Prostornog plana opštine Doboje 2011. godine*. Doboje: 1. jula 1991. godine, godina XXVII, str. 116.

² Desanka Kovačević – Kojić. *Gradska naselja srednjovjekovne Bosanske države*. Sarajevo: Veselin Masleša, 1978, str. 84.

³ Padom bosanske srednjovjekovne države 1463. godine pod Osmanlije, područja sjeverno od Vranduka, uključujući i Doboje, nisu odmah osvojena. Ta područja su potpala pod osmansku upravu sredinom 1476. godine bez borbe. - Mr. Branko B. Belić. *Stari Doboje, u slici i riječi*. Doboje: Prosvjeta, Udruženje distrofičara Doboje, 2003, str. 4-6,13, 14. i 17.

Stare dobojske varoši. Konačno, **nakon I svjetskog rata** I nakon zasipanja starog korita rijeke Bosne, stvoreni su uslovi za proširenje **ulice, koja je kasnije nazvana po Kralju Aleksandru** koji je posjetio Doboj **1924. godine**. Ulica je proširena ka zapadu, kada je izgrađena kasarna, a stari pješački prolaz iza kasarne prema selu Miljkovac je pretvoren u put.⁴ Prethodno probijanju te ulice, tokom austrougarskog perioda, u istoj ulici je izgrađena Crkva Presvetog srca Isusova (**1896**) te je moguće sa sigurnošću utvrditi da je pomenuta ulica postojala i mnogo ranije. Dokaz za to je i postojanje **kuće Mulalić u ulici kralja Aleksandra broj 5 u Doboju** koja je zavedena u zemljišne knjige **1890. godine**⁵, tokom istog perioda. Kuća je izgrađena od strane pripadnika porodice Đananović, a **pred kraj Prvog svjetskog rata** Hasib-beg efendija Đananović je prodao kuću braći Eminu i Mustafi Mulaliću radi finansiranja školovanja sina koji je upisao studij medicine u Beču⁶. Tokom **perioda između dva svjetska rata** kuća ostaje u vlasništvu porodine Mulalić, ali je **1934. godine** podijeljena na dva funkcionalna dijela između nasljednika⁷.

Tokom **Drugog svjetskog rata** na kući nisu zabilježena znatnija oštećenja, a tokom **druge polovine XX vijeka** u kući nastavljaju da žive pripadnici porodice Mulalić.

Oktoobra 1992. godine kuća Mulalić je napuštena, a krajem iste godine je oštećena kao posljedica miniranja obližnje Crkve Presvetog srca Isusova.

Odmah po **završetku zadnjeg rata u BiH (period 1992-95)** izvršena je opravka polovine kuće Mulalić angažiranjem pripadnika porodice i od tada je kuća djelimično nastanjena.

Godine 2007. izvršena je parcijalna opravka i druge polovine kuće Mulalić, ali taj dio kuće nije stalno nastanjen.

2. Opis dobra

Kuća Mulalić u Doboju pripada tipu gradskih *spratnih kuća s prepustom*⁸ građenih u ćerpiču i drvetu i pokrivenih četverovodnim krovom.

⁴ Mr. Branko B. Belić. Nav. djelo, 2003, str. 20. i 21.

⁵Zemljišnoknjižni izvadak sa historijatom za zemljišne parcele broj 15/53, k.o. Doboj, broj z.k. uloška 134; broj 15/10, k.o. Doboj, broj z.k. uloška 3518; broj 15/9 i 15/24, k.o. Doboj, broj z.k. uloška 3567; (stari premjer), Nar. i Rz. br. 2480/10 od 13.07.2010. godine, izdao Zemljišno-knjižni ured Osnovnog suda u Doboju, Republika Srpska, Bosna i Hercegovina.

⁶ Nekretnina je uknjižena kao vlasništvo porodice Mulalić nekoliko godina kasnije kasnije, 27. novembra 1923. godine - Zemljišnoknjižni izvadak sa historijatom za zemljišne parcele broj 15/53, k.o. Doboj, broj z.k. uloška 134; broj 15/10, k.o. Doboj, broj z.k. uloška 3518; broj 15/9 i 15/24, k.o. Doboj, broj z.k. uloška 3567; (stari premjer), Nar. i Rz. br. 2480/10 od 13.07.2010. godine, izdao Zemljišno-knjižni ured Osnovnog suda u Doboju, Republika Srpska, Bosna i Hercegovina.

⁷ Pismeno svjedočenje Sadike Hrnjadović (rođena Mulalić), broj lične karte 04CVA1125, matični broj 2501935125029, nastanjene u ulici Osmana Pobrića bb u Tešnju, Tešanj, 07.06.2010. godine.

⁸ Pojava spratne kuće s prepustom je odraz višeg društvenog, ekonomskog i stambenog standarda. U izvornom obliku, kod takvog tipa kuće u naprednim ravničarskim mjestima prizemlje nije služilo za smještaj stoke, već je taj nivo korišten za gospodarsku aktivnost i kao ostava. Sprat se koristio za stanovanje, a tu je bilo smješteno i ognjište. Osnovni razlog zašto, u originalnom obliku, ognjište nije postavljano u prizemnom dijelu leži u činjenici da nije postojalo odgovarajuće rješenje za valjanu ventilaciju dima iz prizemlja. Komunikacija između prizemlja i sprata se odvijalo vanjskim ili unutrašnjim drvenim stepeništem, a zidovi prizemlja su po pravilu građeni od kamena. – Muhamed Kadić. *Starinska seoska kuća u Bosni i Hercegovini- doktorska disertacija*. Beograd: Arhitektonski fakultet u Beogradu, 1963. godina, str. 57. i 58.
Posebnost kuće Mulalić u Doboju se sastoji u tome da su i zidovi prizemlja građeni u ćerpiču.

Stambeni objekat se nalazi na parceli ukupne površine od 1263 m² usmjerenoj ka ulici kralja Aleksandra broj, od koje je odvojena bašćom.

Kuća je pravougaone osnove dimenzija 8,08m x 9,55m i spratnosti P+1, visine od 8,18m do sljemena krova. Na objektu podijeljenom podužnim zidom na sjeverni i južni dio nalaze se **dva ulaza** na južnoj, odnosno sjevernoj strani. Na glavni kubus kuće sa obje strane se nalaze dozidani **predulazni prostori** dimenzija 1,40m x 5,55m (sjever) i 1,85m x 6,18m (jug). Oba prostora su izdignuti za oko 50cm u odnosu na kotu terena i tu se nalazi po jedno kupatilo unutrašnjih dimenzija 1,73m x 2,00m.

U **prizemnom dijelu objekta** u oba dijela kuće, u centralnom dijelu se nalazi po jedan **hodnik** dimenzija 3,65m x 1,66m. Na istočnoj strani se nalazi po jedna **dnevna soba** dimenzija 3,73m x 3,95m usmjerena ka ulici, a na zapadu se nalazi po jedna **kuhinja** dimenzija 3,73m x 3,20m⁹.

Sprat je povezan sa prizemljem pomoću drvenih stepenica širine 80cm koje se nalaze u centralnom hodniku. Osnova sprata je za oko 15cm konzolno izbačena u odnosu na prizemlje sa sve četiri strane, a raspored sprata odgovara rasporedu prizemlja: U centralnom dijelu se nalazi hodnik približnih dimenzija, a sa strana iznad dnevne sobe, odnosno kuhinje se nalazi po jedna spavaća soba.

Fasade kuće su jednostavne kompozicije. Malterisane su i obojene u bijelo i na njima se nalaze dvokrilni i trokrilni prozori u prizemlju i spratu.

U prizemnom dijelu **istočne fasade** usmjerene ka ulici nalaze se 2 trokrilna prozora dimenzija 150cm x 120cm, dok se na spratu nalazi 6 dvokrilnih prozora dimenzija 80cm x 110cm.

Na **sjevernoj i južnoj fasadi** se ističu predulazni dijelovi gdje se na bočnim stranama nalaze ulazna vrata dimenzija 100cm x 210cm. Na ostaku fasadnih površina raspoređeni su dvokrilni prozori istih dimenzija kao na istočnoj fasadi. **Zapadna fasada** predstavlja sporednu fasadu gdje je izveden po jedan dvokrilni prozor na prizemlju i spratu.

Na zapadnoj i južnoj strani parcele nalaze se ambar i bunar koji nije u funkciji, kao i nekoliko pomoćnih objekata.

U pogledu **konstrukcije**, prizemlje i sprat su građeni u ćerpiču i drvetu (bondruk sistem) oslonjenim na niske kamene podzide. Vanjski i unutrašnji zidovi su malterisani, s tim da je malter sa unutrašnjih zidova južnog dijela kuće najvećim dijelom uklonjen. Pregradni zid između sjevernog i južnog dijela kuće, kao i predulazi su izrađeni od opeke. Podovi u unutrašnjosti su obloženi drvenim daskama, a pod predulaza, kao i ulazni hodnici u kuću su izrađeni od cementnog estriha. Stolarija je drvena, kao i stepenice kojima je omogućena komunikacija sa spratom. Unutrašnja vrata na spratu južnog dijela kuće prema spavaćim sobama dimenzija 80cm x 200cm su originalna i lučno zaobljena. Međuspratna konstrukcija je drvena i prepuštena preko prizemnih zidova. U spavaćim sobama, kao i u jednoj sobi u prizemlju na plafonu je sačuvana originalna drvena obloga. Pod tavana je djelimično pokriven opekom kao vatrootpornim materijalom. Krovna konstrukcija je drvena, a pokrov je od biber crijepa, izuzev predulaznih dijelova pokrivenih klasičnim crijepom.

Debljina vanjskih zidova u prizemlju iznosi između 20cm i 25cm, na spratu 15cm do 20cm. Svijetla visina prizemlja iznosi 220cm, sprata 215cm a visina najviše tačke tavana iznosi 340cm. Debljina stropa iznosi oko 20cm.

Sjeverno i zapadno u odnosu na kuću se nalaze pomoćni objekti građeni tokom druge polovine XX vijeka i ambar.

⁹ U sklopu kuhinje sjevernog dijela kuće se nalazi i jedna kada, pa se prostor koristi i kao kupaona.

3. Dosadašnja zakonska zaštita

Kuća Mulalić u ulici kralja Aleksandra broj 5 u Doboju je prethodno uživala *Zaštitu III kategorije* u okviru tačke 3. *Prostornog plana opštine Doboju 2011. godine*¹⁰.

4. Istraživački i konzervatorsko-restauratorski radovi

Ne postoje podaci o istraživačkim ili konzervatorsko-restauratorskim radovima na kući Mulalić u Doboju do 1934. godine, ali se može pretpostaviti da su vršeni radovi redovnog održavanja.

Godine 1934. je izvršena podjela kuće na sjeverni i južni dio, tako da je po sredini izgrađen zid od opeke u pravcu istok – zapad. Tom prilikom je izvršeno zaziđivanje ulaznih vrata kuće na jugoistoku, kao i dogradnja dva predulazna dijela gdje su smješteni i sanitarni čvorovi. Dva originalna prozorska otvora, u nivou sprata, na južnoj fasadi su zatvorena, a prizemni prozorski otvori na istočnoj fasadi prema ulici su prošireni. U funkcionalnom smislu, od tada se prizemlje koristi za dnevni boravak žitelja kuće, a sprat kao spavaći dio. Od tog perioda u kući su prisutna dva dimnjaka, za svaki dio kuće po jedan, izidana od prizemlja.

Tokom **druge polovine XX vijeka** na kući su vršeni radovi redovnog održavanja, a došlo je i do izmjene najvećeg broja unutrašnjih vrata, izuzev dvoje vrata na spratu južnog dijela kuće.

Godine 1996. izvršena je opravka krova kuće, malterisanje vanjskih zidova, zamjena polomljenog stakla prozora, kao i enterijerski radovi na sjevernom dijelu kuće, koji su podrazumijevali malterisanje svih unutrašnjih zidova, obnavljanje neophodnih instalacija, popravku vanjske i unutrašnje stolarije, kao i enterijerske stolarske radove.

Godine 2007. izvršeni su obimni enterijerski radovi na južnom dijelu kuće koji su podrazumijevali opravku krova, zamjenu uništenih prozorskih krila na istočnoj fasadi u nivou sprata, djelimično malterisanje unutrašnjih zidova, ponovno uvođenje uništenih instalacija, kao i izradu unutrašnjeg stepeništa.

Maja mjeseca 2010. godine izvršeno je tehničko snimanje kuće i izrada *Predmjera radova djelimične sanacije polovine objekta* (predmjer se odnosi na južni dio objekta). Do realizacije radova nije došlo, ali je u obrazloženju konstatovano da je *za potpunu sanaciju potrebno utvrditi stanje autentičnih materijala od kojih je objekat izgrađen. Ovo se posebno odnosi na stanje konstrukcije bondruk zidova, stropne tavanske i krovne konstrukcije na cijelom objektu*¹¹.

Pored toga, radovima je predviđena dodatna opravka krovne konstrukcije i pokrova, malterisanje zidova i plafona, sanacija dimnjaka, kao i zamjena podne obloge i zamjena gazišta drvenih stepeništa.

5. Sadašnje stanje dobra

Stanje konstrukcije bondruk sistema na **kući Mulalić** u ulici kralja Aleksandra broj 5 u Doboju je upitno i zahtijeva stručnu ekspertizu, a na vanjskim zidovima su vidljive određene pukotine. Između južnog predulaza i same kuće vidljiva je vertikalna pukotina cijelom dužinom. Krovna konstrukcija i pokrov su neodržavani, te postoji problem prodora atmosferske vlage u objekat.

¹⁰ „Službeni glasnik“ opštine Doboju, broj 6. *Acti Skupštine opštine, Odluka o proglašenju Prostornog plana opštine Doboju 2011. godine*. Doboju: 1. jula 1991. godine, godina XXVII, str. 116.

¹¹ Gojković Zlatan, d.i.a. *Stara gradska kuća u Doboju K. Aleksandra br. 5. Tehničko obrazloženje uz predmjer radova djelimične sanacije polovine objekta*. Doboju: Projektni biro Gojković, doo Doboju, maj 2010. godine.

Južni dio objekta je nenaseljen i neodržavan. Podovi i zidovi su oštećeni, a na ostacima unutrašnjeg zidnog maltera su vidljivi tragovi molovanja zidova u tri hromatski različita sloja. Elektro-instalacije su provizorno postavljene na površini nemalterisanih zidova od čerpiča.

6. Specifični rizici

- prodor atmosferske vlage u objekat
- opasnost od konstruktivnog kolapsa dijelova objekta

III – ZAKLJUČAK

Primjenjujući Kriterije za donošenje odluke o proglašenju dobra nacionalnim spomenikom («Službeni glasnik BiH», br. 33/02 i 15/03), Komisija je donijela odluku kao u dispozitivu. Odluka je zasnovana na sljedećim kriterijima:

A) Vremensko određenje

(dobra nastala od prahistorije do 1960. godine)

C) Umjetnička i estetska vrijednost

- iii. Proporcije,
- iv. Kompozicija,
- vi. Vrijednost konstrukcije.

D) Čitljivost (dokumentarna, naučna, obrazovna vrijednost)

- v. Svjedočanstvo o tipičnom načinu života u određenom razdoblju.

E) Simbolička vrijednost

- v. Značaj za identitet grupe ljudi.

F) Simbolička vrijednost

- ii. Značenje u strukturi i slici grada.

G) Izvornost

- i. Oblik i dizajn,
- ii. Materijal i sadržaj,
- iii. Namjena i upotreba,
- v. Položaj i smještaj u prostoru.

I) Cjelovitost

- i. Fizička cjelovitost (kompaktnost),
- iii. Zaokruženost (kompletnost).

Sastavni dio ove odluke su:

-Imovinsko-vlasnička dokumentacija

- kopija katastarskog plana 5567 i 5569, k.o. Doboj (novi premjer), p.l. 2123 i 3906, br. plana dgp; Razmjera 1:1000, izdata 23.04.2010. godine od strane Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove, područna jedinica – Doboj,

- kopija katastarskog plana 5569, 5570, 5571 k.o. Doboj (novi premjer), p.l. 3906, br. plana dgp; Razmjera 1:1000, izdata 14.10.2008. godine od strane Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove, područna jedinica – Doboj,

- Identifikacioni list za parcele novog premjera broj 5567, 5568, 5569, 5570 i 5571 k.o. Doboj (novi premjer) sa podacima iz starog premjera izdat od strane Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove, područna jedinica – Doboj, dopis broj 21.20/624-2/10 od 22.06.2010. godine,

- Posjedovni list broj 2123/0, k.o. Doboj izdat 22.04.2010. godine od strane Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove, područna jedinica – Doboj,

- Posjedovni list broj 3906/0, k.o. Doboj izdat 22.04.2010. godine od strane Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove, područna jedinica – Doboj,

- Zemljišnoknjižni izvadak sa historijatom za zemljišne parcele broj 15/53, k.o. Doboj, broj z.k. uloška 134; broj 15/10, k.o. Doboj, broj z.k. uloška 3518; broj 15/9 i 15/24, k.o. Doboj, broj z.k. uloška 3567; (stari premjer), Nar. i Rz. br. 2480/10 od 13.07.2010. godine, izdao Zemljišno-knjižni ured Osnovnog suda u Doboju, Republika Srpska, Bosna i Hercegovina.

-Fotodokumentacija

- Historijske fotografije Doboja iz austrougarskog i perioda između dva svjetska rata - Branko B. Belić. *Stari Doboj, u slici i riječi*. Doboj: Prosvjeta, Udruženje distrofičara Doboj, 2003.

- Fotografije postojećeg stanja kuće Mulalić u Doboju izrađene prije 2007. godine. Fotografirala Sabaheta Mulalić.

- Fotografije postojećeg stanja kuće Mulalić u Doboju od maja 2010. godine. Fotografirao Zlatan Gojković.

- Fotografija područja oko kuće Mulalić u Doboju izrađene juna 2010. godine. Fotografirala Sabaheta Mulalić .

- Fotografije postojećeg stanja kuće Mulalić u Doboju od 09.06.2010. godine. Fotografirao arh. Adi Ćorović (fotografirano digitalnim fotoaparatom Sony DSC – H10).

-Tehnička dokumentacija

- Gojković Zlatan, d.i.a. *Stara gradska kuća u Doboju K. Aleksandra br. 5. Tehničko obrazloženje uz predmjer radova djelimične sanacije polovine objekta*. Doboj: Projektni biro Gojković, doo Doboj, maj 2010. godine.

- Gojković Zlatan, d.i.a. *Stara gradska kuća u Doboju K. Aleksandra br. 5. Nacrti postojećeg stanja*. Doboj: Projektni biro Gojković, doo Doboj, maj 2010. godine.

-Dokumentacija o prethodnoj zaštiti

- „Službeni glasnik“ opštine Doboj, broj 6. *Akti Skupštine opštine, Odluka o proglašenju Prostornog plana opštine Doboj 2011. godine*. Doboj: 1. jula 1991. godine, godina XXVII

-Druga dokumentacija

-Pismeno svjedočanstvo Sadike Hrnjadović, broj lične karte 04CVA1125, matični broj

2501935125029, iz ulice Osmana Pobrića bb iz Tešnja, Tešanj 07. juni 2010. godine

-Rješenje Osnovnog suda u Doboju o naslijeđivanju nekretnine upisane u p.l. broj 2134

k.o. Doboju, broj 0.602/87 od 21.12.1989. godine, Doboju

Korištena literatura

Tokom vođenja postupka proglašenja dobra nacionalnim spomenikom, korištena je sljedeća literatura:

- 1963. Muhamed Kadić. *Starinska seoska kuća u Bosni i Hercegovini- doktorska disertacija*. Beograd: Arhitektonski fakultet u Beogradu, 1963.
- 1978. Desanka Kovačević – Kojić. *Gradska naselja srednjevjekovne Bosanske države*. Sarajevo: Veselin Masleša, 1978.
- 2003. Branko B. Belić. *Stari Doboju, u slici i riječi*. Doboju: Prosvjeta, Udruženje distrofičara Doboju , 2003.

Nosilac istraživanja i izrade Prijedloga odluke:

*Adi Ćorović, diplomirani inženjer arhitekture,
saradnik za cjeline graditeljskog naslijeđa i kulturne krajolike
u Komisiji za očuvanje nacionalnih spomenika*